

[Statsministeren.]

Nogen, især i oppositionen, vil måske endda mene, at vi har afskaffet arbejdsløsheden for grundigt. Men det er bl. a. i kraft heraf, at ungdommen og de store årgange har opnået en uddannelse og senere uden større vanskeligheder har fundet en plads på arbejdsmarkedet. I produktionslivet har dansk industri på god konkurrencemæssig vis kunnet møde den næsten fuldstændige liberalisering af import og eksport af industrivarer, som har fundet sted, uden at dette, som nogle frygtede, har givet store problemer for virksomhederne og de ansatte. Tværtimod står vi i dag med en industri, der er langt mere udbygget og konkurrencedygtig, end tilfældet var for 5 à 10 år siden. Den stadige vækst i industriens eksport er det bedste vidnesbyrd herom.

Også på boligområdet har fremskridtene været vældige. Medens vi midt i 50'erne gennemførte en boligproduktion på ca. 25.000 lejligheder om året, er vi nu tæt ved et produktionsomfang på 35.000 lejligheder, og væksten i boligmassen er nu væsentlig hurtigere end væksten i befolkningen. Samtidig hermed har der kunnet gennemføres omfattende forbedringer af den sociale lovgivning; den kulturelle og uddannelsesmæssige indsats er forøget, og store trafikmæssige investeringer er foretaget.

Skal jeg prøve at sammenfatte disse betragtninger, må det blive i følgende vigtige konstatering: at vi i disse år for alvor har set, hvad der virkelig er mulighed for at nå i vort samfund, når produktion og beskæftigelse kan sættes op i et passende tempo. Det må være det alt dominerende mål for vor økonomiske politik at fastholde denne fremskridtslinje og at gøre fremgangen bæredygtig og varig; men som jeg sagde før, afføder denne i sig selv gunstige udvikling en række vanskeligheder. Disse vanskeligheder skal vi søge løst uden at anfægte hovedmålet: det fortsatte fremskridt.

Det største af disse problemer er, at en sådan periode præget af fremgang giver mange en fornemmelse af, at der på snart sagt alle områder eksisterer meget vide muligheder for at tappe af det voksende samfundsprodukt. Det gælder for de fleste befolkningsgrupper, at de hver for sig føler,

at deres indtægt og levestandard skulle kunne sættes op i takt med den hurtige udvikling. De mener, at den udvikling, de ser i samfundet omkring sig og hos andre befolkningsgrupper, også må give dem store muligheder for væsentlige forbedringer. Det gælder politikerne, organisationerne, erhvervene og embedsmændene, som føler, at problemer, de har med at gøre, og hvis løsning tidligere har måttet udskydes på grund af manglende økonomiske muligheder, nu må kunne fremmes i vid udstrækning. Det gælder vist efterhånden alle partier i det høje folketing, at man enigt går ind for en udvidelse af de offentlige investeringer på en lang række områder, trafikvæsen, uddannelse, sygehuse, plejehjem o. s. v., og det gælder naturligvis især på boligområdet. Det er imidlertid umuligt at tilfredsstille alle behov fuldt ud på én gang; der må finde en afbalancering sted.

Regeringens 3-årige programmer for det offentlige byggeri er et led i en sådan planlægning. Der må også i tilrettelægningen af statens samlede indtægter og udgifter tages hensyn til den økonomiske balance, og en stadig tilpasning til udviklingen kan være nødvendig. Ved de store afgørelser om indkomsternes udvikling, som f. eks. sker på arbejdsmarkedet og i forhold til landbrugserhvervet, må hensynet til den samfundsøkonomiske balance sættes i forgrunden.

Jeg vil naturligvis ikke hævde, at alle disse spørgsmål i de seneste år er blevet løst på en ideel og fejlfri måde, men når vi så klart og uimodsagt i dag står med et veludviklet og konkurrencedygtigt erhvervslev, med en voksende produktion, med en voksende eksport og med fuld beskæftigelse, forekommer det mig, at resultaterne måske ikke er så ringe endda.

De, der henviser til valutabalancen og de udenlandske lån, glemmer som regel at erkende, at det i 1963 lykkedes at rette økonomien op, at dæmpe prisstigningen og at tilvejebringe et reelt valutaoverskud. Svingningerne i den danske valutaøkonomi fra år til år vil aldrig kunne undgås. Dertil er vort lands økonomi alt for påvirkelig af det internationale klima. Det gælder afsætningsmulighederne for vor eksport, og det gælder priserne på råvarer og brændsel, som vi i store mængder indkøber fra ud-